

گزارش

سال ۲۰۲۶ و علائم خطرناک برای امنیت بین‌الملل

سیدمحمدحسینی

سفير سابق ايران در عربستان سعودي

سال ۲۰۲۵ در حالی پشت سر گذاشته شد که شاهد تقویت امنیتی- نظامی شدن در سطح بین‌المللی و مناطق بودیم. جنگ کوتاه هند و پاکستان، تداوم جنگ داخلی سودان، درگیری مرزی تایلند و کامبوج، جنگ غزه و جنایات بشری اسرائیل علیه فلسطینی‌ها، پیچیده‌تر شدن جنگ اوکراین، حمله اسرائیل و آمریکا به ایران در جنگ ۱۲روزه و در اولین روزهای سال ۲۰۲۶ حملات لفظی مداخله‌جویان ترامپ علیه ایران در حمایت از معترضان ایرانی و نیز حمله آمریکا به ونزوئلا و انتقال مادورو، رئیس‌جمهور این کشور، به آمریکا برای محاکمه مهم‌ترین رویدادهایی بودند که نشانه امنیتی-نظامی شدن نظام بین‌الملل در سال ۲۰۲۵ محسوب می‌شوند. این رویدادهای نظامی-امنیتی که همگی آینده‌ساز هم هستند، باعث ایجاد دو روند خطرناک شده‌اند که در سال ۲۰۲۶ می‌توانند منشأ اقدامات نظامی و ماجراجویی‌های آمریکا شوند.

۱) روند تضعیف نهادها و رژیم‌های بین‌المللی متولی صلح و امنیت بین‌المللی

۲) عرقی‌سازی مداخله قدرت‌های بزرگ در دیگر کشورها با ابزار نظامی.

سازمان‌انگاران از قبیل الکساندر ونت (Alexander Wendt) معتقدند ساختار و کارگزار در محیط بین‌المللی در یک رابطه متعامل و قوام‌بخش نسبت به یکدیگر هستند و یکدیگر را بازتولید می‌کنند. سوگ‌مندانه باید پذیرفت وضعیت نهادهای بین‌المللی (به‌مثابه ساختار) و کنش مداخله‌جویانه آمریکا (کارگزار) در چنین وضعیتی قرار گرفته است. سیاست‌های آمریکا باعث تضعیف نهادهای بین‌المللی صلح بین‌المللی نظیر شورای امنیت می‌شود و از سویی دیگر ناکارآمدی، کج‌کارکردی و بی‌عملی نهادهای بین‌المللی نظیر شورای امنیت بین‌الملل در بحران‌های بین‌المللی، مشوق مداخله‌گران بین‌المللی نظیر آمریکا برای یک‌جانبه‌گرایی می‌شود. این روند خطرناک می‌تواند نظم در حال گذار نظام بین‌المللی را از وضعیت گذار به وضعیت بی‌نظمی مطلق و جنگ جهانی سوم سوق دهد. برای محتمل‌دانشتن جنگ جهانی سوم کافی است سال‌هایی بین دو جنگ جهانی اول و دوم را مرور کنیم. از قضا در آن سال‌ها کشورهای اروپایی در مسیر توسعه و وابستگی متقابل اقتصادی با یکدیگر قرار داشتند؛ فرایند نوسازی و توسعه در اروپا با شدت پیش می‌رفت، توسعه‌طلبی نظامی اولویت دست چندم دولت‌ها در اروپا بود، اما ناکارآمدی جامعه ملل از یک سو و نظامی‌گری آلمان نازی از سوی دیگر، موجب افول فوری نظم میناق بین‌الملل در سال ۱۹۱۹ شد و به عمر ۱۸ساله آن با آغاز جنگ جهانی دوم پایان داد. ناتوانی سازمان ملل متحد و نهادهای وابسته به آن به‌ویژه شورای امنیت سازمان ملل در حل بحران‌های مختلف سیاسی و امنیتی نشان داده است که نهادهای بین‌المللی نظم جهانی کهن، روند رو به افول و ناکارآمدی را تجربه می‌کنند. سازمان‌ها، نهادها و رژیم‌های کنونی در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی تا حدود زیادی نتیجه نظام بین‌المللی بود که بعد از جنگ دوم جهانی از سوی دولت‌ها شکل گرفت. البته این نهادها برای مواجهه با صورت و چهره‌های جدید قدرت، ظهور بازیگران غیردولتی، تهدیدات در فضای مجازی و جنگ‌های ترکیبی تکامل نیافته‌اند. بنابراین دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی به‌خوبی برای پاسخ به این تهدیدات مجهز نیستند. پیشرفت‌های جدید در فناوری نیازمند تفسیر مجدد دقیق و در برخی موارد سازگاری قوانین موجود است. به‌عنوان مثال اگر هوش مصنوعی آن‌قدر پیشرفته شود که بتوان از آن در جنگ استفاده کرد، قوانینی برای کنترل رفتار چنین نهادهایی و تخصیص مسئولیت هرگونه نقض قانون از سوی آنها لازم است.

واقعیت آن است که نهادها و رژیم‌ها در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی هم‌افزا با تغییرات و تحولات بسیار گسترده‌ای که در محیط داخلی و محیط بیرونی دولت‌ها ایجاد شده و با افزایش بازیگران و مهم‌تر از اینها پیشرفت‌های بسیار گسترده‌ای کهدر حوزه‌های فناوری به وقوع پیوسته، رشد نکرده و این شکاف بین قوانین و تحولات در سال‌ها و دهه‌های آینده بیشتر نمود عینی خواهد داشت و فرصت‌ها و تهدیدهایی را برای بازیگران به وجود خواهد آورد و منجر به این خواهد شد که نهادها و رژیم‌های کنونی کارآمدی بیشتری را از دست بدهند. از سویی دیگر جنگ‌های سال ۲۰۲۵ به برخی از آنها مانند جنگ اوکراین ادامه دارد، رویدادهایی هستند که روند افول نهادهای بین‌المللی را طی سال آینده تشدید خواهد کرد.

پدیده نوظهور سال‌های اخیر، ظهور رژیم‌های جدید بین‌المللی نیز هست که آن هم در بطن خود تهدیدهایی ایجاد می‌کند. درواقع افول نهادهای بین‌المللی با ظهور رژیم‌های جدید بین‌المللی نظیر رژیم تحریم‌های اقتصادی همراه شده است. آمریکا و اروپا در مقابل هر کشوری که ناتوان از مداخله نظامی در آن هستند، با رژیم تحریمی با آن کشور مواجه می‌شوند. رژیم تحریمی که ایرانیان با کوشش و پوست آن را تجربه کردند و کمکان درگیر آن هستند. اروپا و آمریکا با علم به اینکه جنگ مستقیم بین قدرت‌های بزرگ هزینه‌های سنگینی می‌تواند داشته باشد، درصدد تقویت رژیم‌های تحریمی موجود و ایجاد رژیم‌های تحریمی جدید هستند. به‌همین‌دلیل از سالل ۲۰۲۲ آمریکا و اتحادیه اروپا رژیم تحریمی جدیدی را علیه افراد، مقامات، نهادها، سازمان‌ها و شرکت‌های روسی وضع کرده‌اند. این رژیم تحریمی جدید ضد روسی درصدد قطع ارتباط کامل اقتصادی روسیه با نهادها و رژیم‌های لیبرال کنونی است. راغورام راجان، از مقامات سابق اقتصادی دولت هند، روند تحریمی آمریکا و اتحادیه اروپا را یک نوع «سلاح اقتصادی کشتار جمعی» نامید؛ وقتی از دلار به‌عنوان «سلاح کشتار جمعی» استفاده می‌شود.

یادداشت

عهدایران؛ چرا اکنون

در واقع آنچه‌ان که از مرام‌نامه حزب عهد ایران برمی‌آید، برای حفظ پدیده تاریخی و اکنونی دولت- ملت ایران در وضعیت انباشتی انواع مسائل سیاست‌گذاری و فرایندگی مشکلات ریز و درشت، چاره‌ای نیست جز وانهادن سیاست‌ورزی خصمانه و شکل‌دادن به ائتلاف‌های حل مسئله‌ای در همه سطوح ملی، میانی و محلی. در همین آغاز، به عنوان عضو کوچکی از حزب عهد ایران باور دارم اگر امروز کنشگری مدنی نکنیم و فعالیت حزبی خود را به سمت و سوی ارتقای کیفیت سیاست‌گذاری و بهبود حکمرانی سوق ندهیم، دور نیست که نابرابری، فقر، طرد اجتماعی، فرودست‌سازی، تبعیض، انواع بی‌عدالتی و به حاشیه رفتن بیش از توسعه همه‌جانبه، متوازن و پایدار، صورتی بهتیار به خودبگیرد و ایران را به مسیر افول روانه سازد. امیدوارم دوستانم هموندانم با نقش‌آفرینی مدنی حزبی، بیم بهنجارشدن این همه دشوار و بزداییم و طرحی بدیل برای این وضعیت‌ناگوار و تحقق خیر جمعی ایرانیان دراندازیم. «ذی‌نفعان زندگی و امنیت و گشایش متحد شوید؛ پای ایران در میان است»، «زندانی گذشته‌ای که دیگر وجود ندارد، نباشیم»، «اصلاح‌طلبی تنها راه تغییر است» و هم‌اکنون هنگامه سیاست‌ورزی اصلاح‌گرایانه است!

به‌رسمیت شناختن

اعتراض‌های عمومی به وضعیت اقتصادی کشور، در حال تبدیل‌شدن به یک رفتار بالغانه سیاسی بود. اعتراض‌های اقتصادی در ایران، پدیده‌ای تازه نیست، اما شیوه مواجهه با آنها می‌تواند نشان‌دهنده میزان بلوغ سیاسی و ظرفیت حکمرانی باشد. در هفته‌های اخیر، نوسان‌های شدید ارزی و فشار فرآینده معیشتی، بار دیگر بخشی از جامعه را به اعتراض واداشت؛ اعتراض‌هایی که برخلاف برخی تجربه‌های گذشته، ماهیتی صنفی و اقتصادی داشت و از سوی بخش‌هایی از حاکمیت نیز با تاکید بر «لزوم شنیدن صدای مردم» مواجه شد. همین تغییر در ادبیات رسمی، این امید را ایجاد کرد که به‌رسمیت‌شناختن اعتراض، به‌عنوان یک حق اجتماعی، در حال تبدیل‌شدن به یک رویکرد پذیرفته‌شده است.

با این حال، این روند چندان پایدار نماند. واکنش‌های تند و بعضا شتاب‌زده برخی جریان‌ها و چهره‌های سیاسی و رسانه‌ای، بار دیگر شکاف قدیمی میان «اعتراض» و «اغتاش» را به مرکز مناقشه بازگرداند. در این میان، پرسش اصلی نه صرفا درباره منشأ اعتراض‌ها، بلکه درباره نحوه مواجهه با آنهاست، آیا اعتراض اقتصادی شهروندان باید به‌عنوان یک مطالبه مشروع شنیده شود، یا همچنان با عینک بدبینی سیاسی و اتهام‌زنی نگریسته خواهد شد؟ این گزارش، با مرور واکنش‌های سیاسی و رسانه‌ای به اعتراض‌های اخیر و گفت‌وگو با محمد عطریانفر، حسام‌الدین آشنا و رسول منتجب‌نیا فعال و تحلیلگر سیاسی، تلاش می‌کند به این پرسش پردازد که چرا هنوز بر سر «رسمیت اعتراض» اجماعی شکل نگرفته و چرا در شرایطی که جامعه با فشارهای اقتصادی و روانی آنباشته روبه‌روست، برخی جریان‌ها به جای تمرکز بر راه‌حل‌های عملی، ترجیح می‌دهند اعتراض مردم را در چارچوب نزاع‌های جناحی تفسیر کنند.

صداقتی برای مدیریت شرایط سخت

محمد عطریانفر، فعال سیاسی معتقد است بهترین راهکار ممکن برای آرام‌کردن جامعه، خصصه‌ای نیست جز «صداقت» و «به‌رسمیت‌شناختن اعتراضات مردم». از نظر عطریانفر، ادبیات سیاسی و مدیریت شخص رئیس‌جمهور با رؤسای جمهور پیشین تفاوت‌های قابل توجهی دارد. دلیل اول به روحیه و سبک شخصی او برمی‌گردد: «مسعود پزشکیان از زمانی که نماینده تبریز بود تا همین امروز، همواره با مردم با شفافیت و صراحت سخن می‌گفته، بدون رودربایستی و پنهان‌کاری، حرف خود را رک و صریح بیان می‌کرده و می‌کند. این ویژگی ناشی از روحیه جهادی اوست و همچنان ادامه دارد».

عطریانفر ادامه می‌دهد: دلیل دوم شرایط اقتصادی کشور است. در گذشته، دولت‌ها با درآمدهای نفتی بالا و بدون تحریم یا در حل مسئله برجام، دست پر است. می‌توانستند برنامه‌های خود را پیش ببرند. ولی امروز دولت با محدودیت شدید درآمد و فشارهای تحریمی روبه‌روست. توقعات جامعه بسیار بالاست و این حجم مشکلات فراتر از توان یک دولت عادی است. دولت فعلی وارث مشکلات گذشته و پیامد سیاست‌های تحریمی آمریکاست و بار سنگینی بر دوش دکتر پزشکیان و تیم ایشان است.

چرا صراحت لهنچ؟

عطریانفر درباره تعامل دکتر پزشکیان با مجلس می‌گوید: پارلمان امروز عمدتا در موضع مخالفت با دولت است، به ویژه نیروهای پایداری و جریان‌های رادیکال. این شرایط باعث شده رئیس قوه مجریه صریح‌تر صحبت کند و نشان دهد که در حد توان خود کار می‌کند و انتظار دارد دیگران نیز همراهی کنند. این صراحت به معنی عقب‌نشینی یا انفعال نیست، بلکه تلاشی برای مدیریت بحران و جلب همکاری سایر ارگان کشور است.

به گفته این فعال سیاسی، در جریان بررسی لایحه بودجه و انتخاب رئیس بانک مرکزی، این موضع بارها نشان داده شد. وقتی مجلس در مقابل دولت می‌ایستد، دکتر پزشکیان مجبور است موضع خود را شفاف اعلام کند تا نشان دهد مأموریت‌های دولت چیست و چرا مخالفت‌های سیاسی نمی‌تواند مانع انجام وظایف شود.

انتخاب رئیس بانک مرکزی و فشارهای سیاسی

عطریانفر درباره انتخاب آقای همتی به عنوان رئیس بانک مرکزی توضیح می‌دهد: این مسئله اساسا ربطی به مجلس ندارد و بارها رهبر انقلاب تذکر داده‌اند که نمایندگان نباید در انتصاب‌ها دخالت کنند. اما برخی نمایندگان با فشار و دخالت‌های رونی‌مورد، مسیر دولت را دشوار می‌کنند. انتخاب آقای همتی محور کار دولت بود و تلاش شد با کمترین اختلال، گام‌هایی برای کنترل نرخ ارز و افزایش توان اقتصادی مردم برداشته شود. این اقدام، در آغاز راه است و انتقادهای بیجای مجلس کار را سخت می‌کند. او به سابقه نمایندگان در مخالفت با دولت اشاره می‌کند: نمایندگان مجلس بعد از استیضاح همتی، به تدریج متوجه شدند که تصمیم‌شان اشتباه بوده است. برخی حتی به زبان بی‌زبانی پذیرفته‌اند که برکناری وزیر اقتصاد قبل از گذشت شش ماه از آغاز کار دولت، اقدام درستی نبود. با این حال، جریان افراطی همچنان فشار می‌آورد و تلاش می‌کند دولت را ناکارآمد نشان دهد.

یکی دیگر از نکات مهم، نحوه برخورد دولت و آقای پزشکیان

چرا تندروها برخلاف قوه عاقله حاکمیت، هیچ حقی برای معترضان قائل نیستند؟

اعتراض در تنگنای سیاست

با اعتراضات مردمی است. عطریانفر می‌گوید: صدای مردم باید شنیده شود. به ویژه در شرایط اقتصادی فعلی. اعتراضات ناشی از مشکلات معیشتی مردم، حقی طبیعی است و نباید نادیده گرفته شود. هرچند هیچ‌گونه اغتشاش یا شعارهای ساختارشکن پذیرفته نیست، اما اعتراضات بحق مردم باید دیده شود و نهادهای رسانه‌ای و پارلمان باید به دولت کمک کنند تا راهکارهای فوری ارائه شود.

او ادامه می‌دهد: در ماجرای اخیر اعتراضات در بازار، رئیس‌جمهور مأموریت داد که با نمایندگان مرتبط با معترضان صحبت شود تا مشکلاتشان شناسایی و راهکارهای فوری اعمال شود. این اقدام شامل بررسی مسائل معیشتی، قدرت خرید مردم و ارائه راه‌حل‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت است. دولت تلاش می‌کند با این اقدامات فشار اقتصادی بر مردم را کاهش دهد. عطریانفر در ادامه با اشاره به تنش‌های سیاسی اخیر و اظهارات دونالد ترامپ، گفت: مرز بین ایران و دنیای غرب به‌طور کلی مسدود شده و آمیدی به رفع تحریم‌ها یا حل بحران‌ها از طریق دنیای خارج وجود ندارد. اگرچه موضوع مذاکره همچنان در دستور کار سیاست‌مداران و وزارت خارجه ما قرار دارد، اما واقعیت امروز نشان می‌دهد که کشور در یک نقطه تعلیق قرار گرفته است و راه برون‌رفت اصلی باید از داخل کشور دنبال شود. عطریانفر با اشاره دوباره به وضعیت داخلی گفت: مردم کمی عصبی هستند و ادبیات اطلاع‌رسانی و توجیهی دولت هنوز قانع‌کننده نیست.

علاوه بر این، انسجام ملی در بدنه ملت وجود دارد، اما در میان نخبگان و مدیران کشور آسیب‌پذیری بالاست. ایجاد همبستگی کامل میان تمام نیروهای مسئول در مقیاس حاکمیت از دولت، دستگاه قضایی، پارلمان، نیروهای مسلح تا همه تریبون‌های گفت‌وگو با مردم، می‌تواند به برون‌رفت از بحران کمک کند. عضو حزب کارگزاران سازندگی همچنین به ضعف دفتر سخنگویی دولت اشاره کرد و گفت: پیام همدلی کافی به جامعه منتقل نمی‌شود. دولت باید از طریق نهادهای رسانه‌ای مسئول و پاسخ‌گو، با زبان مشفقانه و آزاد با مردم گفت‌وگو کند و بدنه سخنگویی خود را تقویت کند تا بتواند با جامعه به شکل اقناعی و مؤثر تعامل داشته باشد. این دو اقدام همبستگی نیروهای مسئول و تقویت سخنگویی دولت نیازهای اساسی امروز کشور است و می‌تواند به دولت پزشکیان در مدیریت بحران کمک کند.

تصویری از سردرگمی تصمیم‌ها

در سال‌های اخیر، تناقض و سردرگمی در تصمیم‌گیری‌ها در سطوح مختلف سیاسی بیش از همیشه مشهود بوده است. عطریانفر در اظهارات خود به این موضوع اشاره کرده و آن را به یک دوگانگی جدی تعبیر کرده است. بررسی اخبار، تحلیل‌ها و رویدادهای گذشته نشان می‌دهد که وعده‌ها و اقدامات عملی اغلب همخوانی نداشته‌اند و این شکاف، اعتماد عمومی را تحت فشار قرار داده است.

نگاهی به اظهارات مشاور دولت روحانی

در همین راستا، با حسام‌الدین آشنا، مشاور آقای روحانی، تماس گرفتیم تا نظر او را درباره این تناقض‌ها جویا شویم. او ما را به تعدادی از مواضع و یادداشت‌های خود ارجاع داد که دو جمله از میان آنها بیش از همه جلب توجه می‌کند: «کردید و نکردید و ندانید که چه کردید!»، «نه مردم را برنجانیم و نه از رنجشان کیسه بدوزیم. اگر مردم را برنجانیم، از خشمشان در باز نمی‌تسیم. اگر مردم خشمگین شوند، تر و خشک با هم خواهد سوخت. شو‌رش را دریابوریم، شو‌رش می‌شود». این جملات کوتاه اما پرمعنا، تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما در چند شهر دیگر هنوز صدای اعتراض‌ها به گوش می‌رسد. هرچند برخی این تضاد میان تلاش برای حفظ آرامش جامعه و ناکامی در مدیریت شرایط را به وضوح نشان می‌دهند. آنها تصویری واقعی از پیچیدگی‌ها و محدودیت‌های تصمیم‌گیری سیاسی در ایران ارائه می‌کنند. تهران تا حدودی در سرمای زمستان آرام گرفته است، اما